

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI-HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Magán leve 6 frt. FAL leve 8 frt. Évesre 60 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajczár.

Előfizetési számlát a kiadónál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt soros hirdetés 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr. Nyilvántartás garancia 20 kr. — Hosszabb és többoldali hirdetések jutányosabb árúak.

A lap szellemi részére a nyilvántartás minden költsége a szerkesztéshez képest.

Kiadónál pénz, reklamációk, és hirdetések a kiadónál tartandók.

B.-Gyarmat, március 30.

Minden nemzet csak úgy ér valamit az emberi nagy társadalomban, ha az univerzális jólét előmozdításához ereje és tehetségéhez képest hozzájárul. Míg ez az akarat és törekvés a nemzeteket el nem hagyja, addig haladásról van szó, ellenben pedig hanyatlás és tespedés következik be, melyek az illető nemzet halálának előhírnökei.

Az emberi műveltséggel fokozatosan emelkedett az embernek mind szellemi mind anyagi szükséglete és úgy az állam, mint az egyes arra törekedett, hogy a szükségleteket teljes mértékben kielégítse. Az ember szellemi találékonysága kezdet óta különösen három irányban igyekezett utat törni: az emberi nem jólétének fölfedezése, annak az emberi nem javára és kényelmére felhasználása és végül az ember közvetlen munkaterhének enyhítése és a munkaerőnek sokszorozása által.

Az első irány a tudományokat emelte lehető magas fokra, a második a közlekedési eszközöket és az ipar külön nemét teremtetten meg, mely végre gépei által a gyárpárt honosította meg. Ami az ipar területi felosztását illeti, termékeny országok népei leginkább gazdasági iparra vannak utalva míg a mostohább földi talajjal bírók részint kőzi, részint gyárpárral és kereskedelemmel igyekeznek pótolni azt, mit a természet tőlük megtagadott.

Európában mi keletiek nyers termelők vagyunk, nyugot és északnyugotiak kő és gyárpárral, a tengermellékiek ezenkívül kereskedelemmel foglalkoznak. Azon nyerstermelő

országok, melyek annyit termelnek, hogy saját szükségleteiken kívül még tetemes mennyiséget fordíthatnak kiviteli kereskedelemre: Magyar, Orosz, Német, Franciaország egy része, ez országok kiviseli cikkei: gabonák, szőlő, fa, vas, más fémek, dohány, kender, ló, szarvasmarha és végre gyapjú.

A gyárpár különösen virágzó: Anglia, Belgium, Hollandia, Franciaország, Ausztria, Itália és Svédországban; a kő iparban különösen a honti iparban kitűnik: Tirol és Svajcz.

Az ipar különböző ágait illetően Anglia, Belgium különösen a fémek feldolgozásában és szövetipar, Franciaország a fényűzési cikkek kiállításában, Olaszország a művészeti tárgyak előállításával a szobrászat és festészetben remekel. Ausztria és Németország az általános használati tárgyak iparban, Magyarország bőr és fa gyárban, egyébiránt minden ország, és minden nemzetben általános verseny jött létre, mely a világtárlatok következtével, egyik nép szellemi a másikval küzd, a világtárlatok tehát legelő tényezői az ipar fejlesztésének, a kereskedelemnek pedig semmi sem adott nagyobb lendületet, mint a közlekedési eszközök javulása.

Az első rendes közlekedési vasut Angliában jött létre még 1825-ben Stockton és Darbyton között, mely példát átvéve a többi államok és világrészek, jelenleg 100—100000 kilométer vasúthálózat az öt világrészben megszüntette azon rettentő távolságot, mely az ó és középkorban hozzáférhetetlen volt.

Ebből látjuk, hogy az életképes nemzetek mindannyian hozzájárulnak az emberi jólét emeléséhez. Hazánk sem áll utolsó helyen.

Amint alkotmányát visszanyerte, siet utólrni mindazt, amit „századok viharai“ alatt elmulasztott. És ez így van jó; mert különben kiesünk a számításból. Iparkodjunk tehát kifejleszteni minden erőnk és tehetségünket; még sok, igen sok munka várunk reánk főleg az ipar és kereskedelem terén. Erőnk, tehetségünk és iparkodásunk nemcsak az univerzális jólét gyarapítását fogják előmozdítani, hanem ezek egyszerűsége saját anyagi jólétünk alapját is képezik. P. L.

B.-Gyarmat március 28.

Török Sándor t. barátom ezen lap utóbbi számában a megyei önkormányzat vezetésére vonatkozó nyilatkozatában a tárgyalás vitatás teréről leírva nekem oly szándékot tulajdonít, melyet az én cikkemnek egy olvasójától és így tőle sem vártam volna, s habár megvagyok győződve, hogy félre vetési szándékot vagy ühüllést felfedezem senki sem tesz fel, mert ily feltételek okot valaminek azelőtt soha, egy T. S. úr által nevezett cikkben sem adtam, és valaminek én feltételeztem, hogy a megyei önkormányzat vezetéséről írott első cikkemben jelzett esetről én nem magán érdekből, úgy én is értem meggyőződésből és a község érdekében szóltam fel, s ezzel jogköröm senkinek sem szándékot esorbitani, vagy mint ő mondja ignorálni; s ha t. barátom T. S. azon nézetemet, miszerint én az alispánt alispáni helyettes választására jogosultnak nem tartom tévesnek véli, erről nem tehetek, de azt joggal elvártam volna tőle, hogy a közügy irányában tartozó tiszteltünk rovására ne adjon oly értelmet szavainak, mintha én a közügyet általában járattam és tapasztalatlanul tartanám, mert azért hogy a központi kormányzat vezetésével valaki kevésbé ismerős, — egyébként általában elég jártas és tapasztalt is lehet, s ezt én azon közügyektől, mely iránt nemcsak nagy tisztelettel, de hálával is tartozom, megtagadni soha sem fogom.

TÁRGYA.

A régi hársfa már nem áll.

(Dall G.)

A jó öreg hárs koronája
Mi messze nyújtja ág-bogát
S nekem — betegnek ablakba —
Lehelte édes illatát.
Még pirkadott csak ifjuságom
S már kedves volt a hárs nekem!
Hogy nem maradt el gyöngylőm:
E hársnak is köszönhetem;
Hírt hallék most, — s e hír be fájt:
A régi hársfa már nem áll.

Arany-lepék — napfényben égve,
Ragyogva — röpdesék körül,
S a méhek szongó, tarka népe
Szédő a mézet kelyhírdül;
Arany-szöld lombjain dalolva
Ugrált a kis madár-sereg,
S fészékét a fészék csúcsra rakva,
Egy boldog szarkapár csereg.
Oh, az nem is igaz talán:
Hogy a vén hársfa már nem áll.

Hogy im! félje nem borul már
A sok esernyi szöld levél,
Siváran, mint a szikla, úgy áll
A templom a falu terén.
A templom és a hársfa lombja, —
Mi kedves volt nekem e kép!
Mint hogyha jelképezte volna
A szeretet s a hit frigyét;
Csupán a templom, — oly sivár:
A régi hársfa már nem áll.

Míg ifjú kedvvel nézegettem
Az óriás fa lombjait,
Ugy hittem, hogy az emberekben
Mint az anyém — hő szív lakik.
Hogy otthonomtól messze élek,
Sokat tanultam én nagyon,
A hosszú, gondos törhes évek —
De hallgass erről én dalem!
Bizalmam, be is nagy valál:
A régi hársfa már nem áll.

Mint egy álomkép: mintha lopna,
Meg-meglepett a halk remény:
A hárs alá, szállófalumba
Láttam, hogyan közeletem én.
A szél fát látai, úgy epedtem,
S arany-tűz virágalt;
Ott kellett volna elfelednem
Salvem maró fájdalmait.
S mint mássa-sály csapott le rám:
A régi hársfa már nem áll.

S mint béka-dal gyászos éjen,
Mindegyre csak fülömbe cseng:
„Mi elmerült a múlt ködében,
Örök-ídőkre ott pihen.
Művészet által föl nem épül,
Mint egyszer a kaszás levág,
Nem tudóskól salud egérül
Sem a gyermekkor údve rád.
Ha megtérés is, hiába már:
A régi hársfa már nem áll.“

Luby Sándor.

A tánczkedv.

Simonides szerint a táncz a világ legrégebbi művészete, néma költészetnek mondható, míg a költészet beszédes táncz.

Mentül vadabb valamely nép, tánczkedve annál erősebben van kifejlődve. A szerencsésnek a követek tánczolva közelednek egymáshoz; ha báborut izennek, vad hadi tánczok közt ugrálnak; ha győzelmi ünnepet ülnek, arra is van sajátos tánczuk. Betegnek a pap tánczot rendel s ha oly gyenge, hogy nem tud tánczolni, szép szőrt, jó pénzért maga a pap tánczol helyette. Még mint rabzolgák is megtartották szenvedélyes tánczkedvüket és Stedman látott egy a csapathoz érkezett szerencsés rabzolgát, kinek nem jutott tánczosnő, és ki 2 óra hosszáig saját árnyékával tánczolt.

A tánczot a természet maga oltá az emberi vérbe. Nézzük meg a természet egyszerű gyermeket, ki ha a nap meleg sugarai reá árasztják ragyogó fényüket, kinn a szabad mezőn ép oly vígan ugrándozik, mint akár a kecskefőlk; s ki morné tagadni, hogy a mi szabályozott ugrándozásaink nem innen veszik eredetüket.

Magát a dicső napangart is tánczolni látjuk a kora tavasz verőfényében. Dávid a frigyláda előtt tánczolt; Sokrates a bölcsök bölcs, Aspasiától tanult tánczolni, sőt Xenophon ünnepélyein is erősen tánczoltanak.

Maga a dicső római birodalom is táncz által lett alapítva, mert a szép sabin menyecskék és leányzók nehezen mentek volna a kelepészébe, ha a felfurcsos rómaiak nem tánczmulatságot rendettek volna.

Tagadhatatlan azonban, hogy úgy a régiek, mint az újabbak tánczában az érzékiségnek is van némi része. A középkor theologusai ezért tag törkük teljes szakadtából ordították anathémát a tánczmulatságokra, elnevezvén azokat az ördögök bűnbárlangjainak. Per

Ezen nyilatkozat után a fent érintett hírlapi cikkekben felvetett kérdés tisztázására röviden (és utoljára) még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy mint már fentebb is mondtam, nézetem szerint az alispán helyettesét szabadon nem választhatja, mert betegség vagy távolléte esetén az 1870. XLIII. t. cz. szerint helyettese a főjegyző, s ha véletlenül ugyanazon időben a főjegyző is beteg vagy távol lenne, s ezen előre nem láthatott esetre a megyei közgyűlés másként nem rendelkezik, az alispán helyettese ugyancsak az addigi gyakorlatnál mint a dolog természetesen rendjénél és a megye közönségének 1871. 1083. számú határozatával alkotott szervezeti szabályokból érthető akaratánál fogva is csak a főjegyző után rangfokozatban következő tisztügyész lehet. Régi elv ez tisztelt barátom! És a szokás nálunk törvény erejével is bír, azért ismételve csak azt mondom: maradjunk a réginél! És kövessük megyénk jelmezét: mindent a k ö z ö g y ö r t!

Komjáthy Anselm.

Emlékezzünk régiekről.

(Folytatás.)

Zolondán (ma már nem létezik) birt. kékkői Balassa Imre 2, Székely Balassa János 2 portával.
 Sz. Péterén a fentiek 2—2 portával.
 N. Sztráczinban Ebenczy László 1, Kozárdi Ferencz 1 és Balassa Imre 1 portával.
 Kis-Sztráczinban ugyancsak Balassa Imre és Balassa János 2—2 portával.
 Nagy-Kürtősen Kékkői Balassa Imre 9, Soós Tamás 2, Soós Sebestény (Sebastian) 2 és Kürtőssy Pál 1 portával.
 Szeczen (Szecz) Balassa Imre 2 és fél és Balassa János 2 és fél portával.
 Felső Sztrégován a kékkői vár 6 és fél, Balassa János 3 és fél portával.
 Kis-Zellőn Kutassi Balás 1, Geregy István egy portával.
 Alsó Sztrégován Balassa Imre 8, Balassa János 3 portával.
 Boroznokon Balassa Imre 12 és Balassa János 10 portával.
 Kapronczán Balassa Imre 4 és fél, Balassa János 1 portával.
 Lohotán ugyancsak 1—1 portával.
 Bacsorán (most Bzova) Balassa Imre 2 és fél, Losonczy 2 portával.
 Sülgyén Balassa Imre 3, Balassa János 1 és Losonczy 1 portával.
 Málinczen (már nem létezik) Balassa Imre 1, Balassa János 2 portával.
 Nedelstgen Balassa Imre 3, Balassa János 1 és Losonczy 1 portával.
 Madacsán Balassa Imre 2, Balassa János 2 és Losonczy fél portával.
 Veres Fuhon (Veres) Balassa Imre 3, Balassa János 1 portával.
 Felső-Tiszorngikon Balassa Imre 3 és Balassa János 1 portával.
 Alsó-Tiszorngikon Balassa Imre 3, Balassa János 2 és fél portával.

Szenmán Balassa Imre 2 és fél, Balassa János 2 és fél portával.
 Lesten Balassa Imre 7, Balassa János 6 és fél portával.
 Turpolyán Balassa Imre 3 és fél, Balassa János 3 portával.
 Pribelgen (tehát Pribely 1854-ben még Nógrádhoz tartozott) Balassa Imre 3 és fél, Vidfi Pál 1, Losonczy 1 portával.
 Podunágyban (ez is akkor még Nógrádhoz tartozott) Madách János 1, Madách György 1 portával.
 Felső Sztrégován Balassa Imre 7 portával.
 Tót Hartánban Libercesi Ferencz 2, Libercesi Pál 2, Bakói István 1, Balassa Imre 1, Balassa János 3 portával.
 Nagy Parócsán Libercesi Ferencz és Pál 2—2 portával.
 Zavadán Bebek Ferencz, mint Füleok vár ura 5 portával.
 Tarallán ugyancsak 2 és fél portával.
 Pusztá-Parócsán ugyancsak 1,
 Lentrónan ugyancsak 3,
 Felső Kis Libercesén ugyancsak 3 és fél,
 Kokorán (akkor még ide tartozott, most Hont-hoz) ugyancsak 2,
 Nagy Libercesén ugyancsak 8, Balassa Imre 2 és fél és Libercesi Bernhard 1 portával.
 Alsó Kis Libercesén Libercesi Ferencz 1, Sági Sándor 1 portával.
 Alsó Sztrégován Madách István és György 2 portával. (Ezen közelebről az okmány azt mondja: „per Turcas est depopulata.”)
 Hárosán Cséri Balás 2 portával.
 Nagy Kérben Luka János 1, Zerony Péter 2, Horvát Ferencz 1, Madách Miklós 1 portával.
 Kis-Kérben Géczi Wolfgang 1, Toldi János 2, Pándi Péter 1 portával.
 Kis-Patakon Balassa Imre 4, Ebenczy László 3, Kéri Balás 4, Cséhi Ferencz 4 és Cséri Gáspár 4 portával.
 Valtán (már nem létezik) Kalondai Gáspár 1, Walthi Albert 1, Szalatnay Jakab 1 portával.
 Kelecsényben Madách György 1 portával.
 Kis-Fuludón Madách János és István 1 portával.
 Prágán Losonczy, mint Somoskő várának ura 11 portával.
 Perennán (már nem létezik) Wesselényi Miklós 1 és fél portával.
 Mostinczen (már nem létezik) Jakossi György 1 portával.
 2-ik járás (megjegyzendő, hogy akkor a megye 4 járásra volt osztva; a járasok csak szám szerint jelöltek)
 A 2-ik járás akkori bírája (judez nobilium) volt Pelényi Ferencz. Ezen járásban:
 Keszén birtok: Székely Simon 3, Székely Ferencz 7, Tarnóczy Sebestény 2, Keszeg László 3, Bagyolezi Viuczo 1, Mikófalvy Mocsáry Balás 2, és Arany János 1 portával.
 Mocsáron (már nem létezik) Mocsáry Balás 3 portával.
 Apátfalván Tabi Ferencz, mint a sági vár ura 5 portával.

Lapujtán Mocsáry Balás 4 portával.
 Nagy-Haláron (már nem létezik) Székely Simon 2, Székely Ferencz 2, Tarnóczy Sebestény 1 portával.
 Karancsalján Derencsényi Wolfgang, mint Sajgó vár ura 6 portával.
 Heringben (Berény) Derényi György 2 és fél, Berényi András 2 portával.
 Kis Aranyban (Aranyi) Arany János 3 portával.
 Sajgó Turjánban Derencsényi Wolfgang, mint Sajgó vár ura 7 portával.
 Poonon (már nem létezik) ugyancsak 1 portával.
 Zagyván Zagyvai Zsigmond 1, Horváth György 1 portával.
 Baglyasán Liptai János 1, Liptai Gáspár 1, Perkedi Mátyás 1 portával.
 Zeuren (már nem létezik) Horváth György 1, Bordács Mihály 1 portával.
 Szelen Feledy Eustách 2 és fél, Loránti Tóbiás 1, Derencsényi Tamás 1, Ragyolczi András 1, Feledy János 1 portával.
 Homok Terenén Horváth András 4, Tereneyi Ferencz 2, Tereneyi Mátyás 2 portával.
 Norákon Novák János 1, Horváth György 1, Béli György 1 és Nováky György 1 portával.
 (Folytatás következik.)

B. Gyarmat, március 30.

Tisztelt szerkesztő barátom! Miután a kellemes „kézcsók” úgy becses lapodban indult meg, s miután ez még a „Pesti Hírlap”-ban és a „Katolikus heti lap”-ban is hullámokat vert, az elsőben Pártos Zsigmond róm. kath. plébános ur szállván síkra a kézcsók védelmé mellett, engedj meg, hogy a Pártos ur cikkére irt s a „Pesti Hírlap”-ban megjelent válaszomat, — mely Sánta Mihály megyeri plébános ur cikkére is vonatkozhat, — csekély megtoldással e helyütt is közölhessem; híved: Zelenka János.

A tanítók s a kézcsók.

A „Pesti Hírlap” f. évi 71. számában „A katolikus lelkesek és a kézcsók” című nyílt levél jelent meg, melyben Pártos Zsigmond, r. k. plébános „egy kissé a hit szemével tekintve” „a csakis tárgyilagos” augartörési szemüvegén át vizsgálva (sic!) a balassagyarmati tanítói körnek indítványomra legközelebb hozott egyik határozatát méltatja becses figyelemre. — Logikus főre valló ritka következetességgel levelem bevezető soraiiban indítványomat vallás- és erkölcsrontónak kerekelt el, majd nyomban utána azt fitymálólóg oly semminek bér málja, mely legfőbb kuriózumnak tekinthető. Azonban alig hogy elhangzik e látszólag föl sem vevést negélyező szó, máris a levél írója meleg érdeklődést kezd tanúsítani az állítólagos kuriózum iránt s papi méltóságának büszke öntudatában síkra száll a kézcsók mellett s fontartásának üdvös — bizonyára isten előtt is kedves — voltát nagyon is kirívó szubjektív felfogással s kifogástalan múlt századi gondolkodásmóddal fejtegeti, nézetét a következő nyomós érvekkel támogatván:

az, hogy annál többen tánczoltak. Hogyne! A tiltott gyümölcs mindig édes vala.

Nem is lehet tehát csodálunk, ha leánykaink, különösen a kisvárosi merev társadalmi élet feszélyei között éjjel-nappal tánczról álmodoznak; ha vagy 4 hűtől a bál előtt egy komoly szót alig lehet velük váltani. Az erőszakkal visszafojtott vágyak jogaikat követelik, s a vágyak némi kielégítést csakis a táncmulatságokban nyerhetnek, hol a zene kábitó dallama alatt a tisztas mamák erkölcsi örködésében megöregbült szemei legalább félig becsukódnak és a másik nyitott szem borzadás nélkül szemléli, hogy mint lejtőnek erőnyes leánykák veszedelmes ifjak karjain még veszedelmesebb keringőket.

Milyen veszélyes látvány volna az, — mondja Jókai — ha a zene hirtelen elnémulna, ha a mamák hirtelen elfelednék, hogy ez táncmulatság, melynek szokásait ezredévek szentesíték: ah! mint ugranának fel és segédál hiva a menyköves Jupitert, mint rohannak meg a gyanutlanul ugrándozó ifjúságot, mely a váratlan orvítamadás előtt csakis merész szökéssel menekülhetne. Még elgondolni is szörnyű!

Az örökké kedélyes, a mindig mosolygó Weber nagyon is szigorúan beszél a tánczról s igen helyesen tartja a berniek törvényét, mely szerint egy 30 éves nőnek már nem szabad az ifjúság közé sorakozni. Nagyon sok férj nyugalma van ez által biztosítva, mert — nyomond — sok mama, ki nappal egy fél órát nem tudna járni, „leányka kedveért” egész éjjelket végig tánczol. — De még inkább kárhóztatja a komoly hivatalok viselőit, ki nyilvános bálon gyakran végrendeletükkel szobukban tánczolnak

és ifjúságot szimulálnak, holott a ciz és kőszvény kinozza azott csontjaikat.

A tánczter a szép nemre nézve ugyanaz, mi a lovaglótér az ifjakra nézve: a kölcsönös varázsa itt fejlődik ki legerősebben; csak egy ügyes lovaglő érhet utól egy ügyes tánczosnőt; egy tánczoló nő mindig könnyebben arat diadalt, mint egy nem tánczoló; ideggyenge korunknak nagyon is szüksége van a tornászatra és a mostani házasságtól borzadó ifjúságnak e varázsa. Oh! a nagy világnak nincs oly korlátozott felfogása mamája, ki nem tudná, hogy a bál nemcsak táncmulatság, de egyszerűen a világ legjobb házaszásg-közvetítő intézete.

De a mily természetes és jogosult a tánczkedv, ép oly kárhóztató a tánczdüh, mely nem egy viruló ifjut és hajadont kergetett már Terpsychore karjaiból a sir ölébe. Ezt szerintem ép úgy kellene korlátozni a rendőrségnek, mint az iszákossági, játék és verekedési dühöt.

Ki hisné, hogy a táncz, mint történelmi tényező is szerepel? Igen. A volenczei despotizmus népszerűségét csakis a fényesen rendezett karnavalok által tudta évszázadokon keresztül fenntartatni. Az olasz nép ugyanis az egész években át rajta elkövetett méltatlankodásokat el tudta felejtetni, ha farsang alkalmával kénye kedve adtan tánczolhatott és az alarcos meneteket bámulhatta.

Az alarcos bálok különben gyakran igen tanulságosak, mert a szatíra ostorát szabadon patlogtatja benne az éles elme.

Erlangenben történt, hogy egy alarcos jelent meg övig érő roppant szarú csizmákban, és a diákok

másnap mind cipőt húztak. Egy másik 4 szemüveg-gel, melyekre lámpácskák voltak ragasztva, kezében messzelátó üvegekkel jelent meg, és az üres fejd arszlánok azonnal eldugták csikkerjeiket. Csakbogy fájdalom ezek az alarcos bálok borzasztóan elfajultak.

A legkicsapongóbbak III. Henrik udvarában tartattak, hol a bálteremben királyi parancs folytán, egyszerre eloltattak a gyertyák és — mint a kronika írja — a hölgyek szeméremérzete igen élénk sérelmeket szenvedett a sötétségben.

A legszörnyűbb táncz mindenesetre az lehet, midőn a rabslolga hajókán a szegény szaracsenekel kor-bácsütésekkel tánczoltatják egészen sötét szompontból.

Ennél csak egy borzasztóbb létezik és az, ha az ember „muzáj bál” tánczol, vagyis, ha így szólítatunk meg: „Nézze, fiatal barátom, ott a sarokban ül egy derék hölgy, magában, elhagyottan, önnék kötelessége vele tánczolni.”

Ezt még ellenségemnek sem kívánom. A franczia nép tagadhatlanul a legdühösebb tánczoló nép és mégis Párisban, a pezsgő vérű ifjak par excellencie városában fogadott tánczosokat kell tartani, hogy a hölgyek „boppon” ne maradjanak.

A mindinkább terjedő materializmus nagyon lohasztani kezd a tánczkedvet. Ki tudja, nem seprile végkép?

Elvégre is Jeruzsálem sem pusztult el egy nap alatt és én hiszem, hogy addig is, míg utódaink a hálokról mint a történelmi múltban létezett valamiről beszélendének: addig olvasóinknak még elég alkalmuk lesz a cipőtálp koptatás e legművészebb ágát jó egyszerűen gyakorolni.

Jobbat, remélem, nem kívánhatok.

P.

A kézsók — ugymond — továbbra fentartandó, mert az

1. a vérnélküli áldozatok bemutatónak stb. — kompetál;

2. mert egy éltes bárónó is (szegény! nagy bűnyombhatta lelkét) kezét csókolt egy fiatal szép káplánnak valahol és valamikor;

3. mert igazán „rangos” öreg urak még fiatal nőknek is csókoltak kezét;

4. mert — ez a fő argumentum — azt Pártos Zsigmond úgy akarja, úgy parancsolja.

Megvallom, ily éles érveléssel szemben sem erőt, sem bátorságot nem érzek magamban arra, hogy a fentebbi négy pont czáfolgatását megkísérleljem, nem teszem ezt már csak azért sem, mert meg vagyok írva: de gustibus magnorum hominum non est disputandum.

Ily értelemben, vagyis a „bit szemével tekintve a tárgyilagosságot szemlélve vizsgálva” határozatunkat, a levél irójának igaza lehet, de viszont — az éremnek két lapja lévén — a tárgyat a magunk szempontjából ítélve meg, nekünk van igazságunk.

Ugyanis szerintünk a papi kézsók a maga mőtelen valóságában nem egyéb, mint a r. k. kántortanítók szellemi rabságának szimbóluma, melynek eredete azon dicő korból való, midőn a papok kényük kedvük szerint szolgálkat, harangozókat, kicsapott diákokat, szóval nagyon is kétes erkölcsű és műveltségű embereket emeltek fel a tanítói katedrára s midőn még a tanítói pálya elzúllott életű s más téren boldogulni nem tudó egyének azilumát képezte.

Ez aranjeuzi szép napok, hála istennek — örökre letűntek. Tempi passati.

A jelenkor néptanítóját ma már minden civilizált államban szakembernek, közhivatalnoknak tekintik s mint ilyen nem üres szám többé, de tényező nemcsak az emberi szabadság és haladás fejlesztésében, hanem a társadalomban is, tisztelet és becsülésre ép oly méltó és érdemes, mint bármily más tisztviselő.

Ily változott viszonyok között a papi kézsók oly elavult szokás s oly vastag anachronizmus — melynek fentartása mellett csakis a kortól elmaradt lelkészszeknek juthat eszébe szót emelni.

Am legyen hitők szerint, legyenekzenek megtartani századokon át szerzett kiváltságokat, előjogokat, szóval önfentartási ösztönüket követve, ragaszkodjanak göcsösen ahhoz, a mi jök van. Kivánják, követelják, ha őket ez boldogítja, hogy kántortanítók, mint szegény páriák, továbbra is földre borulva, térdre esve, kezét lábat csókoltva — fejezzék ki irányukban hódolatukat; de viszont engedjék meg kegyesen, hogy mi is közbesszünk azért, a mi nekünk sincs, hogy sorsunk javítását czélzó határozatainkat legjobb belátásunk szerint cenzurál is, bölcs atyai tanácsaik, s nézeteik tiszteletteljes mellőzésével hozhassuk meg s hogy végre magas, vagy ha úgy tetszik, legmagasabb színök előtt hozzánk illő alázatossággal bár szerényen, de — emelt fővel állva maradhassunk.

A fentebbiek után Sánta Mihály urnak kevés külön mondani valóm van.

Megyer legkiválóbb költője a jövő században s Megyer ismert „szent életű” plébánosa a multban és jelenben — csodák csodája! — Antiquarius lett, ki tud ugyan kincseket gyűjteni, de képtelen azokat jól felhasználni s történelmi gazdag ismereteit a lehető legtükréletlenebbül használta fel a kézsók ügy megfojtásánál. Nem lévén kárörvendő, rendkívül sajnálom, hogy felszólalásával nemcsak nevelésségessé vált, hanem erősen kompromittálta paptársait is, kik nem hiszem, hogy osztanak abból magasztos felfogását, melyszerint a kántortanítók már csak azért is tartoznak a plébánosoknak kezét csókolni, mert még a kutya is azzal tanúsítja gazdája iránti hűségét, hogy a kezét nyafogatja.

Aki ily borzasztó „förmérvényt” ír, aki azokat t. i. a tanítókat, kik Dániel 12. s 3. verse szerint tündöklelni fognak, mint a csillagok örökkön örökké, valamit publice kutyánál kutyábbnak tartja, az mint „nagyási” mágiában szenvedő ember megérdemelné, hogy egy időre a rókus kórház megfigyelő osztályában helyeztetnék el.

Ami végre a „Kath. Hetilap” hallowás szerinti szent piszkolódásait illeti, erre egyelőre az agyonhallgatásból kívül nincs egyéb válaszom, mint — a költő szavaival élve az, hogy:

Az idő így
É leledt, mi nem az.

Zelenka János,
állami tanító.

Gazdászati.

A szécsényvidéki gazdasági egyesület folyó évi március 18-án a tagok nagyszámú jelenléte és részvéte mellett közgyűlést tartott.

Megelőzőleg a választmány élénk működését fejtett ki különösen azon czélból, hogy a m. körgazdasági minisztériumnak minél részletesebben és pontosabban beszámoltasson az egyesület múlt évi működéséről és a folyó évi teendőkre nézve érdekes munkarendet állítson össze, legfőképp pedig azért, hogy a Budapesti szövetséges egyesület szervezése tárgyában tartott II. országos értekezletre pozitív javaslati tervezettel láthassa el küldöttségét, melybe Balás Antal, gróf Pejacsevic Aribur, Kandó Aladár, és br. Buttler Henrik urak választottak meg. Ez utóbbi tevékenységnek két dolgozat lett eredménye: egy emlékirat (Pintér Sándor egyetemi tag tervezete értelmében), mely a közigazgatás minden ágának az iskola ügy, igazságszolgáltatás, adókezelésnek stb. stb. a mezőgazdaság érdekeinek megfelelőleg leendő rendezését és kezelését karolván fel, általános érdekek birta s egy a m. kormánynak, valamint az orsz. értekezletnek is előterjesztett, a másik szorosban a szervezeti ügyre szorítkozva az orsz. m. gazdasági egyesület kérdéseit tárgyalta.

A közgyűlés első tárgyát a múlt évi működésről szóló elnöki jelentés képezte, felsorolván a m. kormánynak a mezőgazdaság érdekében kifejtett buzgalmit és áldozatkész tevékenységét.

Vancsó Béla terjedelmes jelentést olvasott fel az agárdi gőzeke versenyen szerzett tapasztalatairól, s nem csak nagy megfigyelést igénylő részletes előadás, hanem a biztosan ítélő szakértelmet tanúsító kidolgozással is meglepte a hallgatóságot, mely a kifejezett jkvi közszólet mellett felkérte jelentéstevőt, hogy érdekes és tanulságos dolgozatát a megyei lapokban közzé tegye, mit meg is ígért.

Balás Antal az országos értekezlet lefolyásáról tett jelentést, melyszerint a többség azon véleményre jutott érvényre, hogy a felállítandó mezőgazdasági főtanács az eddig oly dícsérettel működő országos gazdasági egyesülettel hozassék összhangozásba, a szövetségi szervezet részleteinek, a vidéki egyesületek egymás közötti való viszonyának, az államségély kiosztásának stb. részletes kidolgozására bizottság küldetvén ki, mely a jövő évi értekezleten fog jelentést tenni. Az éljekezéssel fogadott jelentés az okmánytárban megőriztetni határozatott.

Határozattá emeltetett a választmány indítványa, hogy a folyó évben állatkiaállítás rendezessék Szécsényben, tekintettel főképp az egyesület közvetítésével szerzett kuhlundi bikák leszármazásaira, továbbá, hogy szántásverseny tartassék. Az állatkiaállítás, melyen bármely fajú tehének és borjak, anyajuhok, bárányok, jekerkölyök és kcsók, valamint fajsértések nem egyetemi tagok által is kiállíthatnak, 1883. ap. 29-én, a szántásverseny május 18-án fog megtartatni. Bejelentési határidő a kiállításra ap. 20-ika. A lapok útján is közelebb közelebbi sorrend részletes szerkesztésével a rendező bizottság bizatott meg, melybe Krivácsy Antal elnök, Ruzinkó Antal, Vancsó Béla, Pokorny Pál és Krúdy Pál választottak.

Érdekes eszmecsere folyt a kisebb gazdákörök létesítése tárgyában, melyben Balás Antal, Krivácsy Antal, Veres János, dr. Szigyártó Pál, Hoffmann Ignác vettek részt, végül az ily köröknek községenként való létesítésére felkért egyetemi tagokból bizottság alakítottatott, melynek tagjai: Balás Antal elnök, Hoffmann Ignác, Hajós László, Krista János, Szerémy János, Beke Albert, dr. Szigyártó Pál, br. Buttler Henrik, br. Buttler Ervin, gr. Pejacsevic Aribur, Kandó Aladár, Beimel Samu, Nedeczky Géza, Balás Vilibald, Ruzinkó Antal, Veres János, Pintér Sándor, Vancsó Béla, Krivácsy Antal.

A kertészeti szakosztály jelentése és teendőinek megállapítása után az indítványok tételére kerültvén a sor.

Balás Antal elnök indítványára az egyesület tiszteltbeli tagjainak megválasztottak: gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter, Lónyay Gábor, Miklós Gyula orsz. borászati kormánybiztos, Máday Izidor min. tanácsos, Lóvay Hébrük az át. e. m. bizt. társaság vezérigazgatója, dr. Rodiczky Jenő gazd. akadémiái igazgató, Bereczky Máté gazdasági író, Krivácsy Elek erdőszeti igazgató s végül Dessewffy Ottó és Veres Pál kiváló veterán gazdák.

A választmány következő tagokkal egészítettet ki: Veres János, Nedeczky Géza, Hajós László, Terstyánszky István, Veres Gyula és Simonidesz János.

Beke Albert jeleni, hogy neje (szül. Thomka Laura úrnő) viszonzásul a m. évi szeptemberi kiállításán az egylettől nyert kitüntetéseknek és jutalmaknak, 5 (öt) darab 10 frankos aranyat bocsát az egyesület rendelkezésére oly czélból, hogy az jövő őszszol a legjobb baromfi előmutató szécsényi gazdaságnyoknak öt egyenlő jutalomban adassék ki. Elnök indítványára a jutalomkiütés jegyzőkönyvileg közzététel fogadtatik azon óhaj kifejezése mellett, hogy a bíráló bizottságban a nemcsakéblő adakozó is részt vegyen.

A vidaman elküldött közéből után folytatott közgyűlésen végül az egyesület gépei és gazdasági eszközei bocsátattak árverés alá, s annak végeztével az ülés véget ért.

Tanügy.

Jegyzőkönyv

a nógrádmegyei tanítótanácsulat b gyarmati járás körének f. 1883 évi február hó 14-én Balassa-Gyarmaton tartott üléséről.

(Folytatás)

9. Ugyancsak fennebbi indítványa, hogy a nők hivatásukat a családban köllőleg betölthessék s ezzel a nevelés helyesebb alapokra fektetve legyen, a nevelés tanlegszükségesebb tetelei már a leány ismétlő, felső, nép- és polgári iskolában taníttassanak. Elfogadhatván, a tanítótanácsületi közgyűlésnek érdemleges hozzászólásai illettőleg az országos képviselői tanító gyűléshez tanácskozási tétellől való kitűzés végett beterjesztetni határozatott.

10. Ugyancsak fennebbi indítványozza, hogy az élet és egészségünkből a test épségben maradásának főbb kellékeit, a köznapi életben leginkább előforduló kórosakat, a közelben tenyésző mérges állati- növény- és ásványi egyedeket s a legegyszerűbb segélynyújtásokat, a népiskola I. és II. osztályában a beszéd értelemgyakorlatok közé szőve, a többi osztályban pedig olvasó könyv alapján taníttassanak. Elfogadhatván, a tanítótanácsületi közgyűlésnek érdemleges hozzászólásai illettőleg az országos képviselői tanítógyűléshez tanácskozási tétellől való kitűzés végett beterjesztetni határozatott.

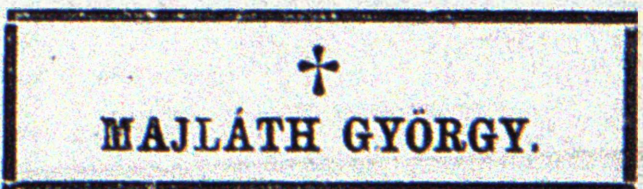
11. Zelenka János tekintve a néptanítók némes feladatainak egyikét az aesthetikai nevelés az izlés fejlesztés s a nagyközönség reánk illettőleg az iskola iránt nagyobb mérvben felébresztését, indítványozza, hogy a tanítótanácsület önként jelentkező tagjaiból tanítói dalkört alakítson, melynek egyik feladata gyűlések alkalmával hangversenyek rendezése is lenne, végre kijelenti, hogy a szervezés tekintetében részletes tervezetet is nyújthat be. Elfogadhatott, s mint különben is igen időszorú, a gyülemba vétel végett a tanítótanácsületi közgyűlésnek melegea ajánlatik.

12. Ugyancsak fennebbi sajoosan tapasztalt eseményt emlit, hogy a tanítói karból a r. k. tanítók közül sokan megfledkezve állásuk magasztos voltáról, ennek szegyenére a meghunyászkodás oly fokára sülyednek, hogy nem átalják plébánosainak kezét csókolni, indítványozza tehát, hogy az ülés e felett megbotránkozását, rosztalását s egyszersmind mondja ki, mi szerint az ilyen szolgálékú embereket nem tartja a néptanítói cím viselésére érdemeseknek. Ezen indítvány mint valóban a néptanítói tekintely emelésére czélzó, már azért is, hogy a néptanító egyik kelléke, miszerint adja meg kinek kinek a maga tiszteletét de magasztos népnevelői állásához mérten a „magát is kívánja meg s szolgálivá ne törpüljön, egész terjedelmében elfogadhatott.

13. Kováts József felemliti azon már egy alkalommal tett indítványt, hogy ha a kérelhetlen halál egyik vagy másik kártársunkat körünkéből kiragadná, akkor legközelebbi társa azt a környék tanítóival közölve, temetésén részt vegyenek. Ezen indítvány mint különben is igen kegyelotes a tagoknak erkölcsi kötelességére tételott.

14. Kemény Gábor tekintve azon körülményt, hogy a tanítótanácsület s így a járási körök évek óta nincsenek tisztába a tagok nyilvántartását illettőleg, indítványozza tehát, kéressék fel a kir. tanfelügyelőség, hogy a tanügyi statisztikai kérdőpontok közt ezen kérdőpontok is: Tagja-e a tanító a megyei tanítótanácsületnek és miért? Ha nem, miért nem? felrétessék. Helyelcéllel elfogadhatott s a tanítótanácsületi közgyűlésnek érdemleges hozzászólás végett beterjesztetni határozatott. (Végo következik.)

H i r e k.

MAJLÁTH GYÖRGY.

Megrázó esemény hozta igazatosságha az egész országot. Majláth György, az ország legelső bírája, országbíró, márcz. hó 29-én orvkezek által megfojtva találtatott budapesti palotájában. A nagyrafiat legjobbika, jellemeszlár, tetőtől talpig becsületes, barátszerhetlen, nagy értelmi tehetség és Magyarországot utolsó országbírája, kit a korona és az egész ország tisztelt és szeretett, ily dícs előtől végezte 60 éves korában munkás és hasznos életét. Gyászoljuk őt, gyászolja

öt az egész ország! A leanjtó hirt R. Gyarmatra Huszár István táviratozta meg Fridcsky Lajos törvényeséki elnök úrnak még az nap. Nógrádmegye székvárosának közbelvegyi gyászobogókkal láttattak el. Az egész város igaztosságban volt a rémesetre mely oly váratlanul lepett meg mindenkit. Temetése tegnap ment végbe. Így kellett kimulni Magyarország legutolsó országbirájának!

Hymen Dr. Hampel József esküvője a nagy miveltégű Pulesky Poloxina kisasszonnyal márcz. hó 30-án ment végbe Budapesten. A házaspár esküvő után az ókor legszebb országába Görögországba vette útját. — Simonyi Dénes szügyi földbirtokos ur esküvője Csávossy Benigna kisasszonnyal márcz. hó 29-én tartatott meg Budapesten. — Goxadu Elek előnyösen ismert fiatal regényíró barátunk, e napokban jegyezte el Bauer Hermint Kikindáról. A menyasszony az izraelita hitről keresztény hitre tért. — Haidu Géza, jelenleg Nyitra megye törvényszéki jegyzője e napokban váltott jegyet Prónay Etelkával Hontból.

Személyi hírek. Mint örömmel értesülünk Hanzély László közigazgatási biz. tag súlyos betegségéből ki-gyógyult, s néhány nap múlva elhagyja az ágyat. Reményfy József úr is beteg volt néhány hétig, de már jobban van.

Cserhalmi Ferencz vezérhadbíró márcz. hó 30-án B. Gyarmatra jött a kaszárnya ügyben. Cserhalmay a városi előljáróság ünnepélyesen fogadta, s az nap este Manóssy Alajos tűzoltó főparancsnok tiszteletére díszvacsorát adott, melyen Madách Károly alispán, Harmos Gábor főjegyző, Pajor István árvaszéki elnök s kir. tá. ácsos, Kövy Tivadar az ügyvédi kamara elnöke, a városi előljáróság és a lapok szerkesztője vett részt. Másnap 10 órakor szemle tartatott a kaszárnya telek végleges megállapítása iránt. A telek megállapítottat s a kaszárnyát már legközelebb építeni fogják. Cserhalmay úr ma d. o. indult vissza Budapestre.

Fűzősény Géza képviselő és budapesti híres criminalista márcz. hó 30 és 31-én B. Gyarmaton volt.

A csángók útköltőseire a nógrádi járásban Perény Gábor körorvos úr eszközölt gyűjtést. Aláírási íven következő adakozók nevei feljegyezvék: Bárd Pírét és Rosembach Sándor P. Szántón 5-5 frtot, Strassz Adolfné, Mihályfy István, Barazzol Antal, Uvira Rudolf, Perény Gábor, Balás Ferencz és Kiss Sándor körjegyző 2-2 frtot, N. N., Hayden Gergely, Szajberth Miklós, Sz. d-m-k, Perényi Dező orvos-tanhallgató, H. D., Hrabóczy Imre, Huszovszky Ferencz, Rosenbaumné, Paskus Gábor, Szatmáry Sándor, Fabicsky Ferencz, Schweiczter Dávid, Nagy Mihály, Lukáné, Spatt Magdolna, Kohn Gusztáv, Dió-Jenő

község, Germányi Lajos, Nagy Gedeon, Szabó Sándor 1-1 frtot, Klesitz Mátyás, Ádám Jakab 50-60 kr., Egy valaki, Berger László, Tusó József, Veky József, Arany János, Szenker András plébános 50-50 kr., Liber Miklós 40 kr., Hromada Ferencz, Habrich Mária, Thó óczy Gábor, 30-30 kr., ifj. Perény Gábor gymn. IV. o. t., Perény Miklós gymn. II. o. t., Perény Imre gymn. I. o. t. 25-25 kr., N. N. 10 kr. Összesen 51 frt 35 kr. Ezen összeg a „Posti Hírlap” szerkesztőségének megküldött.

Harmos Gábor megyei főjegyzőnkét névnapján számos tisztelgés érte egyesek és testületek részéről.

A b. gyarmati takarékpénztár, mely ezen mesze vidéknek elsőrendű pénzintézete, tegnap rendkívüli közgyűlést tartott, a szirákai főtakarékpénztár létesítése érdekében.

Zongora tanítás dolgába, mióta Stirszy Antal városunkból elköltözött, érezhető hiányt szenvednek az itteni műveltebb szülők, kik gyermekeiket a zenében is neveltetni ma már szükségesnek tartják! Ugyanis Zelenka János tanár úr, ki-e téren most ügyszólván egyedül működik, a hozzá intézett számos megkeresésnek egymaga legjobb akarattal sem tehet eleget. Örömmel jelezük tehát a hirt, hogy Raák Mihály, az érdemesült dejtári kántortanító legközelebb nyugalomba lép és B. Gyarmatra teszi át lakását, hol azután kizárólag zongora, hegedű és énektanítással fog foglalkozni.

Az első magyar általános biztosító társulatról ismét egy újabb szép vonást jegyezhetünk fel. Ugyanis, alig küldetett szét Somsich Pál felhívása a csángók hazatelepítése érdekében szükséges 20,000 frt összeggyűjtésére, máris ezen társulat ismét nagyobb adomány-nyal igazolta azt, hogy a hazafias célok előmozdítását soha sem mulasztja el. A derék társulat 1000 frtot adományozott a csángók hazatelepítésére. Somsich szép levélben közönte meg a társulat eme egyszerű adományát. Ily társulatnak mindenki szívből kívánhatja, hogy gyarapodjék és felvirágozzék.

Beküldetett. Kékkő mezővárosának százados kiváltsága volt s van marha vásárok tartására is; azonban a közönség részvételese folytán a marhavásárok huzamosabb idő óta szüneteltek. Mivel már most Kékkő vidéken a marhavásárok jövőbeni tartása mellett bajlam mutatkozik: Kékkő mezőváros képviselő testülete elhatározta a marha és gabona vásárokat megindítani már e folyó évi április 17-én azon kedvezményvel, hogy egész két éven át marha és gabona után vásárhelypénz szedtetni nem fog. Kékkőn évenként 10 vásár tartatik; a marhavásár mindig kedd, a kirakokó vásár mindig utánna való szerda napra esik. (Az előljáróság.)

Szemviz. B. Gyarmaton egy öreg zaidóasszony a Nagyhid-utczában saját találmányú szemvizet árulgat. A szembajos nép igen sűrűn felkeresi ezen zaidóasszonyt és megveszi tőle a szemvizet, olcsón, egy kis üveggel

6 krért, sőt azt is beszélik többes, hogy ezen szemviz sokakat gyógyított szembajukból; azért oly nagy iránta a bizalom. Mintán azonban ezen gyógyszer lakosok kezében van, és az ember legbecesebb érzékére használják fel; nem mulasztatjuk erre figyelmeztetni a szakközvegeket Vizsgálják meg ezen szemvizet, vajjon nem ártalmas-e vagy csak olyan, mint a szentelt víz?

A b. gyarmati börtönben a lefolyt hónapban még eddig alig tapasztalt balandóság uralkodott tipikus betegségek folytán. Az okát azt hiszük a kir. ügyés úr kifogja fejteni a legközelebbi közigazgatási bizottság ülésén.

Halálozás. Özv. Omasta Tóbiáné, volt b. gyarmati jónövű kereskedő neje, Nagyszombatban márcz. hó 28-án jobblétre szenderült B. Gyarmatról, hol számos tisztelői voltak, több koszorú küldetett ravatalára. Nyugodjék békében.

Biztos az a szeplők ellen. A brünni ligetben sétált a napokban egy fiatal hivatalnok. Egy csöndes, árovas lugas előtt egy fátolós hölgy jött véle szembe, kezében faágcskával. A hölgy megállt és aggódó pillantással, fűrkésző szemmel nézte. Ugy látszott azonban, hogy a szemle meglehetősen vezetett, mert a másik pillanatban kitérte karjait, az ágacska fejét körül csóválta s aztán az ifjú keblére dől: s mindkét arcát megcsókolt. Ez még fel sem ocsudott bámultából, midőn a hölgy fellebent fátolát s előtte egy gyönyörű leányka áll, ki kezét arcára nyomva, pirulós kőzt a szavakat tördelte: „Gondoljon rólam a mit akar: én nem tehettem másképen.” Azzal el osonni akar, de az ifjú megragadja s kikerdezi, hogy mint jutott ehez a szerencséhez. Az ifjú leányka válaszul egy könyvecskét húz ki zsebéből, felnyitja s e szakaszra mutat: „A rokonsejv könyvéből.” Abban pedig ezek valának írva: „Csálhatatlan az a szeplők ellen. Menj egy délelőtt a víz meztelen, szótalan, kezében egy faággal, s az első ifjút, a kivel találkozol és neked megtetszik, csókold meg, még pedig mind a két arcát, miközben az ágat vedd magad mögé.” Az ifjú ember csodálkozik a bájos babonás leányka felett, karját nyújtja s elveszti a helyről, s hol a szeplőket el lehet vezetni. Másnap mint kéri állított be atya házához s csakhamar boldog jegyesek lettek. (R. H.)

A helybeli izraelita imaháznak, mely szépségében ritkítja párját az országban, egy idő óta sok keresztény látogatója akadt, különösen péntek este éjszombaton délig; ugyanis akkor énekel az imaházban a Nagyrádról idehozott új kántor, s oly szép hangja van, hogy valóban érdemes a meghallgatásra.

Feloldó szerkesztő:

Horváth Danó.

Pályázat.

Nógrádmegye losonczy járásában üresedésben lévő alsó-sztrigovai körorvosi állomásra pályázat nyitattik. A körhöz hét község tartozik. Évi fizetés 600 frt. A kérvények kellően felszerelve, a losonczy járás főszolgabírói hivatalához 1883. ápril hó 23-ig beadandók.

Losoncz-Tugár 1883. febr. 14-én.

Hartvich Ferencz,
főszolgabíró.

Hirdetmény.

3-3

A tóglaház melletti volt „Hanke”-féle szőlő, borház, szabad kézből eladandó.

A venni szándékozó felvilágosítást nyer B. Gyarmaton, szügyi-utczában 598 sz. a.

Haszonbérlet.

Pető községben lévő közbirtokossági ugynevezett „rongyos korcsma,” hozzá tartozó rét és földdel, Szent-György naptól kezdve 6 évre folyó 1883. évi április 24-én a község házában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

2-8

Gyémánt gyűrűk

művészileg utánozva, valódi fém aranyból, ca. kir. fémbelettel, melyek felülmúlják a valódi gyémántokat szép fényük és tisztaságuk által.

darabja 7 frt, 9 frt, 12 frt.

Falugók

párja 7 frt, 9 frt, 12 frt.

Férőgombok

garbitárja 10 frt, 12 frt, 15 frt.

Tűző aranyozott óraláncz,

mely a valóditól még nem különböztethető,

urak számára 3 frt 50 kr, kétézeres 5 frt,

hölgyek számára 4 frt, hosszú nyakláncz 5 frt.

Női karperecz 4 frt.

Küldemények postai utánvét vagy az áraknak postai utalványai ellenében beküldése mellett, egész Európára nézve bérmentve csokszóltatnak.

Gyűrűk megrendelésénél az új vastagsága papírszellettel lementendő.

SCHACK GUSZTÁV

ékeszerész

Csehország, Prága, Weinberge.

(Levelezés magyar, német, vagy tót nyelven.)

10-3

Dreher Antal-féle

KIVITELI PALACZKSEREK

egyedül kaphatók és megrendelhetők

csakla

Dietrich és Gottschlignél Budapesten,

vagy

DREHER ANTAL-nál, Kőbányán.

A nyáron át naponta háromszor friss töltés, a palaczkok töltése oxél-jára eltett, legkitűnőbb kiviteli palaczkcserekek.

Ismét eladókat legnagyobb előnyökben és engedélyekben részesítjük.

Szíves tudomásra.

Azon t. cz. közönséget, mely csak Dreher féle kiviteli-sert fogyaszt, arra figyelmeztetjük, hogy csak azon palaczkcserek hamisítatlanságáért és eredetiségéért kezességek, melyeknek vignettáin a „Dietrich és Gottschlig” név világosan olvasható.

1-10